

Echo uit Afrika

en andere werelddelen



89E JAARGANG • NUMMER 2
MAART - APRIL 2022
TWEEMAANDELIJKS

Echo uit Afrika en andere werelddelen is een tweemaandelijks missietijdschrift uitgegeven door de Missiezusters van St. Petrus Claver
Bouillonstraat 4 – 6211 LH Maastricht

Telefoon: 043 – 3212158
ING Bank: NL47 INGB 0001 0415 36

Abonnement € 10,-
Steunabonnement € 15,-

E.mail: info@stpetrusclaver.nl
Web-site: stpetrusclaver.nl

Voor België
Postrekening: BE33 0000 9608 3146
BIC: BPOTBEBIXXX

ANBI instelling

Pauselijke gebed intenties

April 2022:

Voor hen die werken in de gezondheidszorg
Bidden wij dat zij die vooral in de armste landen zieken en ouderen bijstaan in de gezondheidssector, door regeringen en lokale gemeenschappen voldoende ondersteund worden.

Mei 2022:

Voor gelovige jongeren Bidden wij dat de jongeren, geroepen als ze zijn om ten volle te leven, van Maria leren om goed te luisteren, diep te onderscheiden, moedig het geloof uit te dragen en te leven in dienstbaarheid.



Echo uit Afrika en andere werelddelen wekt de interesse voor de missie op, opent de harten en leidt tot roepingen voor onze congregatie. Maken we propaganda voor ons tijdschriftje en de rest zal God doen door deze kleine 'ambassadeur'.
Zalige Maria Theresia
(Lédochowska)



Verborgen voor de wereld



O.L.Vrouw van Rwanda. N.a.v. een Maria verschijning.

Agata M. Wachowiak

Ik heb nooit begrepen dat een gepensioneerd zuster de moed zou hebben om naar de missie te gaan. Dit is de situatie van zuster Rafaella Nalez die in 2006 op 72 jarige leeftijd in Rwanda aankomt en in Kibeho een onderwijskundig bestel opbouwt voor blinde kinderen.

De Congregatie van de Zusters Franciscanessen Dienaressen van het Kruis, tot welke orde zuster Rafaella behoorde, probeert aan te tonen dat blinden niet noodzakelijkerwijs in alles afhankelijk moeten zijn van de welwillendheid van hun ouders.

Helaas is de Afrikaanse realiteit dat het hebben van een gehandicapt kind, in

de meerderheid van de gevallen aanleiding is tot schaamte, maar vooral wordt beschouwd als teken van vervloeking.

God zij dank, lopen vandaag de dag blinde kinderen niet langer het risico weg gewerkt te worden, maar dat wil niet zeggen dat hun situatie is verbeterd.

Zij worden verborgen gehouden, dikwijls in mensonwaardige omstandigheden.

Opgroeïend worden zij uitgebuit en gedwongen om te bedelen.

Het recht om gelukkig te zijn.

Het Rwandese Instituut voor blinde kinderen, opgericht in 2008, is de eerste school voor blinde kinderen in Rwanda. Het werk van de zusters, van het onderwijzend personeel en de opvoeders is heel veeleisend maar is ook een bron van zoveel voldoening.

De leerlingen volgen hetzelfde onderwijsprogramma als hun ziende leeftijdgenoten.

Reeds vanaf het begin worden zij geholpen om voor zichzelf te zorgen in het leven en om hun talenten, ontvangen van O.L. Heer, te ontdekken en te ontwikkelen.

Zij zingen, zij bespelen verschillende muziekinstrumenten, zij tekenen, maar vooral zijn zij zich bewust dat zij het recht hebben om gelukkig te zijn en om gewaardeerd te worden door de samenleving.

Dankbaarheid en vreugde

Door de hekken het schoolgebouw binnenkomend ervaar je onmiddellijk dat

Verborgen voor de wereld



Zr. Agata M. Wachowiak met haar blinde kinderen.

iets je duidelijk wil maken: “Dit is Afrikaanse vreugde.”

Dit blijkt al dat de kinderen, bij het verwelkomen, het gezicht van de bezoeker aanraken in plaats dat zij een hand geven en niemand is zich bewust van het feit dat zij tegenover gehandicapte kinderen staan.

De lachsalvo's en de vreugde die van hun gezichten afstralen getuigen ervan dat in het menselijk leven er altijd een betere toekomst kan zijn.

Natuurlijk, men moet zich met beslistheid wijden aan zijn taak en het is belangrijk dat er mensen, rijk aan geloof en liefde, beschikbaar zijn om te helpen.

Maar allen kunnen hun eigen situatie verbeteren.

Tussen de leraren en de leerlingen

van het instituut staat vast dat er veel dankbaarheid is ten opzichte van zuster Rafaella, die in 2016 is gestorven ten gevolge van een auto ongeluk.

Haar graf bevindt zich op het terrein van de school.

Haar leven is een lichtend voorbeeld van het feit dat men in elk tijdperk, zelfs op hoge leeftijd, zeer vruchtbaar kan zijn.



Dansen voor de Maagd Maria



Pater Andrzej Borowiec SDB

In Bolivië dansen de mensen voor de Maagd Maria

In Bolivië, zoals overal in Latijns-Amerika, neemt de Moeder Gods een belangrijke plaats in, in het dagelijks leven van de inwoners.

De laatste tijd vierden wij nog het feest van Maria, Hulp der Christenen, de beschutpatrones van de Salesianen. In vele scholen bereidden de kinderen en jongeren van twee weken op voorhand verschillende dansen, processies en ommegangen voor. Het gebruik hangt samen met de zogenaamde Pachamama, die met moeder aarde geïdentificeerd wordt en beschermster en verzorgster is. Daarom is voor de Boliviaan Maria tegelijk de moeder, die voor alle bewoners zorgt. Zo zijn de Mariafeesten hier zeer uitgebreid. Het feest van Maria, Hulp der Christenen was op woensdag, 24 mei, maar de feestelijkheden duurden meerdere dagen tot op zondag.

Processie ter ere van de H. Maagd Maria.



Ik heb niet enkel in mijn gemeente gevierd, maar ook in de gemeenschap van de vrouwelijke Salesianen en in onze grote scholen in het stadscentrum. In de gemeenschap van de zusters aan de



stadsrand hadden wij 's morgens om 9 uur de H. Mis en om 17.00 uur was er een processie van ons huis naar de zusters, wiens klooster een kilometer verder is. De gelovigen en de kinderen van de zustersschool namen daaraan deel. 's Nachts werd feestelijk de rozenkrans gebeden.

Aan de school van de Salesianen was op vrijdag een processie door de straten en op zaterdag organiseerden de leerlingen van het secundair onderwijs samen met de leraars een traditionele dansshow. Zij dansten voor Maria. Meer dan tweeduizend mensen namen deel aan de dansen. Alleen al de blaaskapel had meer dan tweehonderd deelnemers. De hele vertoning duurde tot laat in de nacht. Op zondag waren dan de kleuterschool- en lagereschool kinderen aan de beurt.

De politieke situatie in Bolivië verslech-

Dansen voor de Maagd Maria



Klaar voor het dansoptreden.

tert meer en meer. De regering ziet die ommekeer met lede ogen aan – daarvoor lijdt ook de bevolking. Protesten worden hier immer heftiger: hier en daar worden betogingen en blokkades van hoofdstraten georganiseerd. Ten gevolge van de crisis begeven zich meer en meer mensen naar de stad, maar zonder uitzicht blijven zij werkloos. Zij begeven zich dan aan drugsverslaving, alcoholisme en dikwijls ook aan roof en diefstal. Vorige week werd een jong paar aangerand, dat van de H.Mis in de stad naar huis ging. Twee jongeren benaderden hen per motorfiets en staken de jongen met een mes, zij verwonden het meisje aan de hand en namen haar mobieltje mee. Spijtig genoeg werd de jongen recht in het hart gestoken en stierf ter plaatse. Het was niet mogelijk, de bandieten te pakken.

Ik heb mijzelf voorgenomen, liever over positieve dingen te schrijven, maar Bo-

livië ligt mij nauw aan het hart. Laten wij bidden en God smeken, dat de dingen beter worden!

Het is thans herfst in ons land. De nachten en dagen worden kouder en in sommige streken zakt de temperatuur onder 0 graden. In La Paz en de hoger gelegen gebieden komt het tot sneeuwval en vriezen. De bevolking in Bolivia heeft geen centrale verwarming, zij bevriezen dus. Het is niet gemakkelijk deze tijd door te brengen, vooral in de dorpen.

Ik groet u en verzeker u van mijn gebed!

Salesiaan, Missionaris in Bolivië



Missionarissen danken



Dank voor de H.Mis intenties ten behoeve van het onderhoud van onze seminaristen. U kunt verzekerd zijn dat wij alle H.Mis intenties zullen celebreren.

De huidige seminaristen tijdens het voetballen. Bijgevoegd ziet u enkele foto's van onze seminaristen. Het betreft het interdiocesaan groot seminarie van Kasayi, Christus Koning Kabwe.

**Pr. Fidèle Muyaya,
Rector van het seminarie Christ-Roi,
Kabwe, Kananga, Congo Dem.**



Het seminarie



Seminaristen houden het terrein bij. In de Kerk.



Hartelijk dank voor uw bijdrage voor de aanschaf van liturgische voorwerpen. We hebben van elke liturgische kleur twee kazuifels kunnen aanschaffen en enkele cibories en kelken. Onze parochie is nieuw en er ontbreekt dus van alles. Ze is toegewijd aan de heilige Jozef Musaka, één van de Oegandese heilige martelaren, en ligt in de periferie

Liturgische gewaden met de afbeelding van de H. Jozef Musaka.



Missionarissen danken



De cibories.

van de hoofdstad. De meerderheid van de parochianen is arm. De financiële situatie is door de Covid 19 pandemie nog verslechterd. U kunt verzekerd zijn van onze gebeden voor u en uw weldoeners. Moge God uw congregatie en uw weldoeners ervoor zegenen. Wij waarderen uw steun ten zeerste.

**Pater David Ibwidi Layinga OMI,
Luanda, Angola**

Hallo! Ik heb de motorfietsen gekocht, gefinancierd voor 3.200 euro. Ik zend u wat foto's en een rapport terwijl ik wacht om u de foto's van de zusters in activiteit te sturen. Ik vertrouw u ook mijn land Boerkina Faso, dat momenteel in moeilijkheden verkeert, toe aan uw gebeden. Ik kan niet wachten tot de vrede terugkeert in ons land, in de harten en families.

**Zr. Evelyne Ouedraogo,
Ouagadougou, Boerkina Faso.**



Jongeren & Missie



Zr. Jacintha Chan Wong, SSPC

Zr. Jacintha met haar neefjes en nichtjes.

Een roeping vanuit het verre Samoa

Samoa is een kleine staat, een eilandengroep in de Stille Oceaan, aan de evenaar gelegen, met iets meer dan 200.000 inwoners.

Het bestaat uit een archipel van 9 eilanden, 4 zijn er slechts bewoond. De grootste eilanden zijn Savai'i en Upolu. Het zijn vulkaaneilanden, bergachtig en rijk aan meren en stromen. Zij zijn gelegen op 33-35 vlieguren van Nederland. Het katholieke geloof werd in Samoa verspreid in 1845 door de Franse paters Maristen. Het klimaat op het eiland was niet gunstig voor de missionarissen, maar de bevolking van Samoa nam gretig het christelijk geloof aan, zodanig dat al in 1848 het Nieuwe Testament kon gedrukt worden in de Samoa-taal, en enkele jaren later eveneens het

Oude Testament.

Vandaag is het geloof nog diep geworteld in Samoa. 97% van de bevolking belijdt het christelijke geloof, waarvan 20% katholiek is. De katholieke families nemen veelvuldig deel aan de zondagsmis en zij bidden iedere dag samen, vooral 's avonds.

Ik ben geboren in Taufusi, op het eiland Upolu, als vierde kind van acht van Sale Chan Wong en Maria Ruta Faatagi. Reeds als kind ging ik haast iedere morgen met mijn grootmoeder naar de H. Mis.

Op zondag, om 7.30, ging ik naar de Kindermis, daarna ging ik naar het huis van de catechist voor de catechismules. Toen ik groter was, zong ik in het parochiekoor. Ik schreef mij vervolgens in bij het Marialegioen en ging bij de jongerenafdeling van mijn dorp. Ik kan

Jongeren & Missie

dus zeggen dat ik sinds mijn kinderjaren ben opgegroeid in een omgeving van religiositeit.

Het geloof van de Samoaan is diepgeworteld in de Samoa cultuur. Fa'a Samoa, het Samoa leven, de manier van leven van de Samoa is doordrongen van traditionele waarden en natuur, het komt tot uiting in ieder aspect van het religieuze en sociale leven. Ook de liturgische vieringen, vooral bij bijzondere gelegenheden, zijn doortrokken van de Samoa cultuur.

De Samoanen hebben een sterk gevoel voor familieverbondenheid en medeverantwoordelijkheid. Wanneer iemand een misdaad begaat tegenover een ander, vraagt heel de familie van de schuldige vergiffenis aan wie onrecht werd aangedaan. 's Morgensvroeg begeeft het familiehoofd zich naar de familie van de beledigde en, samen met de berouwvolle dader, werpen zij zich ter aarde vóór hun huis en zij bedekken zich met een soort mat tot het andere hoofd van die familie de mat afneemt en aangeeft dat de bedreven misdaad van hun familielid is vergeven.

Bij speciale gelegenheden heeft dit ritueel plaats in de kerk, bij voorbeeld, tijdens begrafenissen. In dat geval, terwijl het koor zingt, schenken de familieleden vergiffenis aan de overledene en wordt de vergevingsmat, waar de familie van de overledene is mee bedekt, weggenomen door de celebrerende priester.

Met Kerstmis komen alle leden van de familie samen. Wanneer in een familie iets ernstigs gebeurd is, zoals het uit



huis vluchten van een zoon, dan moet deze terugkeren met Kerstmis om zich te verzoenen met de familie en de familie moet hem vergeven. De geest van Kerstmis is in feite vreugde en vrede. De Middernachtmis is het hart van de kerstvieringen en wordt met grote vreugde gevierd, in een kerk voor de gelegenheid feestelijk en zeer kleurrijk opgesmukt. De liturgie is altijd vol gezang en muziek. Het geloof van mijn volk is zeer eenvoudig en het gehele leven wordt beschouwd als een gave Gods.

Jongeren & Missie

Als 16 jarige was ik heel actief in de parochie, maar in het diepst van mijn hart voelde ik een sterk verlangen om nog meer ten volle deel te nemen aan het leven van de Kerk. Ik was op een zeker punt gekomen dat ik zeker was dat God mij riep om Hem alleen toe te behoren, drie jaar later besloot ik in te treden in het klooster.

En zo, op 21 april 1991, verliet ik Samoa en klopte aan de poort van de Missiezusters van de heilige Petrus Claver op Island Bay, Wellington, in Nieuw-Zeeland, waar ik mijn religieuze vorming ben begonnen.

Vervolgens werd ik naar het vormingshuis in Saint Paul gestuurd, in de Verenigde Staten en, na twee jaar noviciaat, op 8 december 1994, heb ik mijn eerste religieuze geloften afgelegd.

De eeuwige geloften legde ik af in 2003 in Rome. In 2019 kende ik de vreugde de 25ste verjaardag te vieren van mijn wijding als religieuze samen met mijn familieleden op Samoa.

Alhoewel ik het grootste deel van mijn gewijde leven heb doorgebracht, in ons Generaalshuis, waar ik nog altijd ben, had ik nochtans ook de gelegenheid bepaalde perioden in andere landen, al dan niet ver, in onze gemeenschappen te leven.

Haast al onze gemeenschappen bestaan uit zusters van verschillende nationaliteit, maar overal heb ik de smaak geproefd van sterk aanwezige broederlijkheid en dat is een erg belangrijk aspect voor mij, dat ik, als Samoaanse, diep in mij draag, als geworteld in onze cultuur, een gevoel dat in ons en onze familie-

gemeenschappen overheerst.

Het leven in onze gemeenschap is erg eenvoudig, omdat onze stichteres gewild heeft dat onze congregatie gefundeerd was op nederigheid en armoede. Het element dat vooral moet worden nageleefd, is ons gebedsleven, dat is onze relatie, persoonlijk en in gemeenschap, met God, die ons geroepen heeft van overal ter wereld en die ons samengebracht heeft in een spirituele familie. Het is buitengewoon te behoren tot een universele Kerk en tot een internationale religieuze congregatie, die de stichteres, de zalige Maria Theresia Ledóchowska, definieerde als "universeel als de Kerk"! En het is zo prachtig samen te mogen werken voor het goed van de Kerk, die van nature missionair is, omdat Zij gesticht is om aan allen het Goede Nieuws van Jezus Christus te brengen.

Noot redactie: Zr. Jacintha Wong is momenteel één van de vier assistenten in ons bestuur van de congregatie te Rome.

Zr. Jacintha met haar ouders.



Uit de Wereldkerk



AZIË / Vietnam

Over heel Vietnam verspreidt

de pandemie van Covid-19 zich uitzonderlijk snel. Als antwoord op de oproep van de bisschop, hebben meer dan 500 mannelijke en vrouwelijke religieuzen, de meesten zonder medische kennis, zich gemeld als vrijwilliger om het personeel te helpen. Na een korte vormingscursus over de te volgen voorzorgsmaatregelen, werden de religieuzen gezonden naar de ziekenhuizen van de overheid. "Al deze patiënten zijn allen kinderen van God, onze broeders en zusters; daarom dragen we zorg voor hen, niet alleen de moeilijkheden maar ook de angst om het virus op te lopen: hun lijden breekt ons hart" – zo spreken ze. Velen zijn ook lekenvrijwilligers die helpen met het poetsen van de kamers en in de eetzaal van de zieken. Allen werken in stilte, gekleed van kop tot teen met veiligheidspakken; het enige dat hen onderscheidt

is het rood kruis geschilderd op hun wit pak. De dokters, geraakt door hun toewijding, drukken hun dankbaarheid uit voor het goede, dat de patiënten putten uit hun bijzondere en liefdevolle aandacht. Aan de zusters, die samenkomen om de rozenkrans te bidden of voor het lezen van het evangelie, stellen de patiënten met interesse vragen over God en over hun geloof. In sommige ziekenhuizen wordt, met toestemming van de bisschop, een kleine kapel opgericht, die tijdelijk het H. Sacrament herbergt; de vrijwilligers verenigen er zich bij het opdragen van de Eucharistie. De religieuzen veroveren de harten van de patiënten en van het medisch personeel door hun activiteit van iedere dag, met volharding en vriendelijkheid, om zo de zieken te verzorgen en zich goed te laten voelen. Op die wijze komt de liefde van God tot alle mensen. "Wij vermijden om besmet te worden met het virus – zo zeggen ze – maar wij trachten de wereld te besmetten met de

liefde van Jezus!"

Fides

Excuses zusters voor slavernij

De Sisters of Charity Federation erkent dat de congregaties mede zijn opgericht door tot slaaf gemaakte mensen. "De Sisters of Charity van St. Joseph's werden gesticht door Moeder Seton in de staat Maryland, waar de arbeid van tot slaaf gemaakte personen volledig geïntegreerd en fun-



damenteel was, zelden de instituten van de Sis-

ters of Charity Federation in een brief.

De congregaties hadden eigen slaven in eigendom.

"Alhoewel de instelling van slavernij en de uitbuiting van tot slaaf gemaakte mensen diep geworteld was in de samenleving en economie van de 19e eeuw, doet deze beschamende historische realiteit niets af aan onze diepe spijt en ontzetting vandaag."

"Wij, die in de voetsporen treden van de oor-

Uit de Wereldkerk

spronkelijke Zusters van Liefde van St. Joseph en de Dochters van Liefde van St. Vincent de Paul in de Verenigde Staten, verontschuldigen ons en vragen om vergeving”, voegden ze eraan toe.

Global Sisters-report - februari 2022

Start heiligverklaring van Devasahayam, India

De zalige Devasahayam is de eerste martelaar van India, evenals de eerste leek en getrouwde persoon van het land die op 15 mei in het Vaticaan heilig zal worden verklaard.

India's Latijns-ritische bisschoppen plannen een reeks evenementen om het leven en de heiligheid te vieren van de eerste leek en martelaar van het land, die over drie maanden officieel tot heilige wordt verklaard. Ze houden de figuur van de zalige Devasahayam omhoog als een model voor de christenen van het land. Hij is een 18e-eeuwse

Indiase hindoeïstische bekeerling tot het katholicisme die in 1752 de marteldood stierf in de huidige staat Tamil Nadu in het zuiden van India. Hij is één van de 7 kandidaten van over de hele wereld die op 15 mei 2022 officieel door paus Franciscus zullen worden heilig verklaard tijdens een heiligverklaringsmis in het Vaticaan.

Robin Gomes,
Vatican News

VATICAN CITY (AP)

Paus Franciscus preeft tijdens één van zijn audienties de gezondheidswerkers als helden voor hun dienst, niet alleen tijdens de pandemie, en vroeg het publiek op het Sint-Pietersplein om met hem mee te applaudiseren. Paus Franciscus klapte in zijn handen in wat hij zei dat het een 'grote dank' was voor gezondheidswerkers, inclusief vrijwilligers, die voor de zieken zorgen.

De nationale beroepsvereniging van artsen en tandartsen telt 370 art-

sen die in Italië zijn overleden aan COVID-19. “We moeten de vele dokters, verpleegsters, vrijwilligers herinneren die dicht bij de zieken staan, hen behandelen, hen beter laten voelen en helpen”, zei Franciscus tijdens zijn wekelijkse verschijning vanuit een raam van het Apostolisch Paleis met uitzicht op het plein. Niemand redt zichzelf, zei Franciscus. “Bij ziekte hebben we iemand nodig die ons redt, die ons helpt.”

Hij preeft “het heroïsche gezondheidspersoneel, dat deze heldhaftigheid in covid-tijden duidelijk maakte, maar de heldhaftigheid blijft elke dag.”

AP NEWS
February 2022

“Over elke berg leidt een pad, hoewel het niet altijd zichtbaar is vanuit de vallei.”

Theodore Roethke

De missionaris is als een brug



P. Enrique Bayo

U weet allen zeer goed wat een brug is, want u ben er zeker al eens overheen gegaan. Een brug is een constructie die het contact vergemakkelijkt tussen twee uiteinden, die gescheiden zijn door een rivier of een stroom, een ravijn of een ander soort obstakel.

Dus, als we zeggen dat de missionaris is als een brug “wat willen we daarmee zeggen?” Wel, de missionaris is iemand die het contact vergemakkelijkt, die een brug is tussen Jezus en de mensen die Hem niet, of niet heel goed kennen. Dat is het belangrijkste: de missionaris is een instrument zodat de mensen Jezus en Zijn evangelie kunnen ontmoeten. Maar de missionaris is ook een brug tussen de culturen en de volkeren. Door zovele jaren op verschillende plaatsen door te brengen, door andere talen te leren en door nieuwe gewoonten en tradities te leren kennen, eindigt hij met nieuwe waarden en rijkdommen van mensen, waarmee hij leeft te ont-

dekken. Hij deelt die nadien mee aan anderen, wanneer hij terugkeert naar zijn land. Ikzelf, nu ik in Spanje leef, heb dikwijls missionair getuigenis gegeven, waarbij ik dan spreek over het leven, de waarden en de rijkdom van het Congolese volk, waarmee ik 15 jaar van mijn leven gedeeld heb.

Bruggenbouwer

Als ik van bruggen spreek, denk ik steeds aan broeder Tony Piasini, een Italiaans missionaris, die ik in Congo ontmoet heb en die tientallen en tientallen bruggen gebouwd heeft. Broeder Tony was aangekomen in Congo in 1970 en gedurende 22 jaar heeft hij zich opgeofferd om bruggen te bouwen in het bisdom Bondo, een enorm groot gebied in de jungle. Het regent er veel en er zijn meer dan 200 rivieren en stromen, die het verkeer van mensen en het transport van goederen bijzonder moeilijk maken. Sinds altijd bouwen de bewoners van Bondo bruggen met grote boomstronken, maar termieten en de vochtigheid van de jungle doen deze vlug rotten en, bijna ieder jaar, hebben zij de zware taak om de stronken te vervangen. Bij broeder Tony kwam de gedachte daardoor op om de bruggen sterker en meer resistent tegen de vochtigheid te bouwen. De mensen waren enthousiast met het idee en Tony en zijn ploeg begonnen bruggen te bouwen op een zeer eenvoudige manier, zoals de Romeinen het deden, met stenen. Zij rekenen altijd op de hulp van mensen die stenen, zand en het nodige hout, nodig voor

De missionaris is als een brug

de constructie van de basis, leveren en transporteren en meehelpen. Van hun kant zoeken de missionarissen de middelen om de cement te kopen.

De vreugde van de eenheid

Tony vertelde mij hoe geweldig de werken waren, die hij doorbracht in de jungle om bruggen te bouwen. De mensen brachten hen voedsel en wanneer de zon onder ging en het niet meer mogelijk was om te werken, profiteerde Tony ervan om te discussiëren met iedereen en hen te spreken van Jezus. De mensen luisterden naar hem. Tony deelt het leven met hen en is er om hen te helpen. Getuigen is zijn eerste opdracht. Tony is een broeder missionaris, hij is geen priester en kan niet de mis op-

dragen, maar iedere keer als hij naar de jungle gaat, neemt hij hosties mee en, van tijd tot tijd, organiseert hij een woorddienst, waarnaar iedereen luistert en deelneemt aan het Woord van God en deze eindigt dan met de deelname aan het Lichaam van Christus. Wat is Tony gelukkig wanneer de brug gereed is! Alles wordt plots gemakkelijker: het nabije dorp bezoeken, naar de markt gaan voor te verkopen en te kopen wat men nodig heeft, naar het dispensarium te gaan of naar school zonder dat de kinderen door het water moeten ploeteren.

Een brug zijn en bruggen bouwen. Wat een mooi leven van een missionaris!



Vereerd in Tanzania



P. Wojciech Koscielniak

De zalige Maria Theresia Ledóchowska wordt genoemd: Moeder van de Afrikanen en Moeder van de missionarissen. En inderdaad, zij is dit! Zo getuigen de woorden van pater Wojciech Koscielniak, vanuit Kiabakari, in Tanzania.

Ik ben missionaris in Tanzania sedert 30 jaar. Ik ben in Dar-es-Salaam aangekomen op 8 januari 1991. De eerste dagen heb ik een land ontdekt, totaal verschillend van het mijne, met een andere taal: het Swahili. Pater Tadeusz leerde het mij. Ik heb dit land opgeslorpt met al mijn zinnen. De eerste indrukken waren zeer positief: de vriendelijke gezichten van de lokale bevolking, de verwelkoming, de nieuwsgierigheid om te weten uit welk land ik kwam.

Pater Tadeusz, die al veel langer dan ik missionaris was, vertelde mij verschillende anekdotes uit zijn missiewerk. Het kan bijvoorbeeld gebeuren dat je een olifant op je weg tegenkomt.

Grootmoeder "Toyota"

Sinds het begin van mijn missietijd in Tanzania werd ik vergezeld door de Missiezusters van de heilige Petrus Claver.

Ik ben veel schuldig aan hun zorg en hulp. De zusters hebben het namelijk mogelijk gemaakt dat wij onze eerste missie-auto konden kopen. Zij is nu 27 jaar oud. Wij noemen haar 'grootmoeder'. Deze grootmoeder heeft ons nooit in de steek gelaten. Zij is zelfs elegant als ze opgemaakt is, hersteld, herhaaldelijk herschilderd en de zetels vervangen zijn. Ik denk dat de auto de rest van mijn dagen in Tanzania bij mij zal zijn. Iedere keer als ik de auto gebruik, denk ik aan de zusters van H. Petrus Claver en de weldoeners van onze missie.

De klok, symbool van verbondenheid

Een ander geschenk dat elke dag onze spirituele band duidelijk maakt is de klok van het heiligdom van de Godde-

Z. Maria Theresia aan haar schrijftafel.



Vereerd in Tanzania

lijke Barmhartigheid, gefinancierd door de zusters missionarissen van de H. Petrus Claver, ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van genade van Janów Lubelski, uit dank voor een priesterroeping. Elke keer dat wij deze klok luiden, herinnert ze mij aan Janów Lubelski en aan de zusters. De klok weegt 550 kilo en werd gegoten voor het heiligdom van Kiabakari. Wij hadden

drie dagen nodig om ze 20 meter hoog te hijsen tot in de klokkentoren.

De kindertuin

Toen een kindertuin gebouwd werd in onze missie, heb ik er echt aan gehouden dat deze de uitdrukking vertoonde van mijn dankbaarheid tegenover de zusters van de H. Petrus Claver voor de eerste jaren, toen ik alleen was en niemand zo dichtbij was als deze zusters. Ik wilde dat dit nieuwe project de uitdrukking toonde van mijn dankbaarheid tegenover hen. Daarom werd de zalige Maria Theresa Ledóchowska gekozen als patroon van deze kindertuin. Ik wilde dat het begin van de opvoeding van de kinderen was verbonden met de



zalige Maria Theresia en met de congregatie van de zusters missionarissen van de H. Petrus Claver. Voor het ogenblik functioneert alles op dynamische wijze, het is modern en verdeeld over drie leeftijdsgroepen. Behalve plezier maken, leren de kinderen lezen, schrijven en rekenen. Zij komen zeer graag naar de kindertuin, want zij weten ook dat zij in de kleuterschool een warme maaltijd krijgen, wat spijtig genoeg niet altijd thuis het geval is. De kindertuin is mijn grote vreugde, ik ben gelukkig dat ze ontstaan is en dat zij bijdraagt aan de opvoeding, de vorming en de ontwikkeling van mijn jongste parochianen.

Kiabakari, Tanzania

Noden & Aanvragen



Pakistan - Voedsel Armen

Hierbij een aanvraag voor voedselvoorziening voor 600 arme gezinnen in Punjab, Pakistan. De Covid-19 heeft verreikende consequenties vooral voor de armen. Het raakt elk aspect van het leven. De lockdown, de gesloten grenzen hebben tot buitenproportionele gevolgen geleid. Dit alles trof de 125

miljoen mensen die al onder de armoede grens leefden, nogmaals extra hard. De gesloten scholen en universiteiten onderbrak het leerproces van vele studenten. Vooral de dagloners en huishoudhulpen waren hun enige bron van inkomsten soms maanden lang kwijt. Ons bisdom Faisalabad wil met dit project de omliggende dorpen bijstaan. Zo willen we 600 families bijstaan en hen helpen met voedselpakketten en sanitaire producten. De totale kosten komen op zo'n 16.000 euro. Wij zouden u zeer dankbaar zijn als u op zijn minst een deel van deze onkosten kunt bekostigen.

Bij voorbaat veel dank voor uw steun.

**Mgr. Indrias Rehmat,
Bisschop van Faisalabad, Pakistan.**

Mgr. Indrias Rehmat help zelf persoonlijk mee bij het uitdelen van het voedsel.



In maart 2022 vieren we:

2. Aswoensdag, begin van de Vastentijd

19. H.Jozef

25. Maria Boodschap

In april 2022 vieren we:

10. Palmzondag, begin van de Goede Week

17. Pasen

26. Moeder van Goede Raad

Beste lezers, ik ben heel hard op zoek naar iemand die kan helpen met vertalen en teksten corrigeren.

Dit kunt u bij ons doen op een computer maar ook online.

Momenteel is er één mevrouw die mij helpt en die ben ik uitermate dankbaar. Maar het zou fijn zijn als het redactie-team wat groter is.

In Xto, Zr. Jeanine
e.mail: redactiemaastricht@gmail.com

Bij de voorpagina:

Bij de voorpagina: Palmzondag in India

Bij de achterpagina: Foto SSPC.

6 juli 2021 Oeganda

Laat ons bidden voor onze overledenen

Onze medezuster:

Zr. Carla Pereira Necho 92, LISSABON, Portugal.

Mvr Hoppenbrouwers-van Vegchel, EINDHOVEN

Dhr. J.J. Lameriks - MAASBREE

Dhr. R.H.M. van Breukelen – UTRECHT

Dhr. C.W. van Beusekom – WEERT

Gebedsverhoring MTL: Als dank omdat het ons goed gaat,
€ 100,- G.d.B.-V





Al sinds de jaren 80e bestaat er in Oeganda een grote groep vereerders van onze Zalige Moeder Maria Theresia Ledóchowka. Op 6 Juli 2021 werd dan ook zeer feestelijk het Jubileumjaar geopend.